

X

พิมพ์โดยสถาบันวิจัยฯ
มหาดิษฐ์

รายงานเล่มเนื่อง

จากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceeding

การประชุมวิชาการระดับชาติ

“พิปูลสังคมวิจัย” ครั้งที่ 3 ประจำปี พ.ศ.2560

“Thailand 4.0 นวัตกรรมและการวิจัยเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

วันที่ 23-24 มีนาคม 2560

กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เล่ม 1

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เจลบำรุงผิวน้ำจากสารสกัดขี้รุ้ง

Development of facial nourishing gel product with *Pluchea indica* (L.)Less extract

สุนิตร้า จันทร์หอม กนกวรรณ พรเมจีน และ จิรศิริ อินทร์

คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

*corresponding author e-mail: jirasit.i@psru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกทั้งหมด ปริมาณสารประกอบฟลาโวนอยด์และฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดขี้รุ้ง เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เจลบำรุงผิวน้ำจากสารสกัดขี้รุ้ง ผลการทดลองพบว่าสารสกัดขี้รุ้งให้ปริมาณผลิตัวอย่าง 2.675 ปริมาณสารประกอบฟีโนอลิก สารประกอบฟลาโวนอยด์ และฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระจากสารสกัดขี้รุ้ง พบว่าสารสกัดขี้รุ้งมีปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกเท่ากับ 48.308 ± 0.014 GAE mg/100g มีปริมาณสารประกอบฟลาโวนอยด์เท่ากับ 1.791 ± 0.002 (CE)/g และฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระเท่ากับ 0.208 ± 0.006 BHT g/g จากนั้นให้ผู้ทดสอบประเมินความชอบของสูตรตำรับเจลในอาสาสมัครจำนวน 30 คนพบว่า สูตรตำรับที่ใช้ Aristoflex® AVC ได้รับความชอบโดยรวมในระดับปานกลาง จากนั้นนำไปทดสอบความคงตัวด้วยการเก็บไว้สภาวะอุณหภูมิห้องและวิธี Heating-cooling พบว่าไม่เกิดการแยกชั้นของเนื้อเจล ค่าความหนืดและค่าสีของสูตรตำรับเจลมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย

คำสำคัญ : ขี้รุ้ง สารต้านอนุมูลอิสระ เจลบำรุงผิวน้ำ

Abstract

This research aims to determine the phenolic and flavonoid compounds from *Pluchea indica* (L.) Less extract. The antioxidant activity of *Pluchea indica* (L.) Less was determined by DPPH assay. Facial nourishing gel was developed containing the extract. The results showed that percentage yield of extraction was 2.675. The total phenolic and flavonoid contents were 48.308 ± 0.014 GAE mg/g and 1.791 ± 0.002 CE mg/g respectively. The antioxidants activity was 0.208 ± 0.006 BHT g/g. Sensory evaluation of formula was performed under 30 volunteers and found that the formula using Aristoflex® AVC was overall moderate. In addition, the stability test was also determined by room temperature and heating-cooling condition. The formula showed no separation. Viscosity and color of formula were slightly change.

keywords : *Pluchea indica* (L.) Less, Antioxidant, Facial nourishing gel

บทนำ

ในปัจจุบันทุกคนต้องการมีผิวน้ำที่สวยงามปราศจากปัญหาผิวพรรณ เช่น ริ้วรอยก่อนวัยและปัญหาการอักเสบของสิว ซึ่งสาเหตุของปัญหาริ้วรอยก่อนวัยคือสารอนุมูลอิสระ (free radical) ที่เกิดขึ้นภายในผิว อนุมูลอิสระที่เกิดขึ้นเป็นต้นเหตุของการทำลายเซลล์และเส้นใยคอลลาเจนภายในผิวจึงเป็นสาเหตุให้ผิวเกิดริ้วรอยและหย่อนคล้อยได้ สิว (comedone) เป็นปัญหาผิวพรรณหากเกิดการอักเสบ (inflammation) จะส่งให้อาการสิวมีความรุนแรงมากขึ้น เกิดรอยแดงมากขึ้น และยังส่งผลต่อเนื่องให้เกิดการทำลายเนื้อเยื่อผิวนังด้วย ในปัจจุบันการพัฒนาเครื่องสำอางบำรุงผิวที่มีส่วนผสมสารต้านอนุมูล

อิสระ (antioxidant) และสารต้านการอักเสบ (anti-inflammation) จากสารสกัดพิชธรรมชาติ ซึ่งเป็นที่ยอมรับจากผู้บริโภค ว่าการใช้สารจากธรรมชาติมีความปลอดภัย

ชลุ่ง (*Pluchea indica* (L.) Less.) เป็นพืชสมุนไพร jawsaw ที่มีชื่อเรียกตามห้องถินต่างๆ แพทเทิร์นโนบราวน์ใช้ในชลุ่งพอกรักษาแผลที่เกิดจากอาการเนื้อตาย หรือนำไปชลุ่งขาหรือต้มเพื่อใช้รักษาอาการนิ่วในไต เพื่อใช้เป็นยาขับปัสสาวะ อาการอักเสบ อาการปวดหลัง และ อาการตกขาว ในประเทศไทยโดยมีรายงานถึงการดื่มน้ำต้มใบชลุ่งเพื่อช่วยทำให้เจริญอาหารและช่วยการย่อยอาหารนอกจากนี้ยังมีรายงานการใช้น้ำต้มใบชลุ่งเป็นยาต้านจุลชีพ ยาแก้ท้องเสีย บรรเทาอาการไอ รวมทั้งมีการใช้เป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์บำรุงผิวพรรณช่วยทำให้ผิวนุ่ม (คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2557) ในชลุ่งมีสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพกลุ่มที่สำคัญคือกลุ่มฟินอลิกและฟลาโวนอยด์ นอกจากนี้สารสกัดจากใบชลุ่งมีฤทธิ์ที่ดีในการต้านอนุมูลอิสระและสามารถยับยั้งการเกิดออกซิเดชันของไขมันได้ดีมาก พบว่าสารสกัดน้ำจากใบชลุ่งมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระที่ดีเช่นกัน (อรสา สุริยาพันธ์, 2015) นอกจากนี้ยังพบว่าสารสกัดจากใบชลุ่งมีฤทธิ์ hypoglycemic และสารสกัดจากรากชลุ่งมีฤทธิ์ลดอาการอักเสบ (anti-inflammatory) และสามารถยับยั้งฤทธิ์เอนไซม์ Hyaluronidase ซึ่งเป็นเอนไซม์หลักที่ทำลายสารกรดไฮยาลูโรนิก (มาโนช วนานนท์และคณะ, 2014)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจการใช้ประโยชน์จากชลุ่งซึ่งเป็นพืชสมุนไพรที่หาได้ง่ายในห้องถิน มาพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบของผลิตภัณฑ์เจลบำรุงผิวน้า เพื่อให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ลดการอักเสบของผิว ลดริ้วรอย พัฒนาเนื้อเจลให้มีลักษณะ ซึ่งเข้าผิวได้เร็ว สามารถบำรุงผิวน้าให้นุ่มนวลได้อีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการทดลองแบ่งเป็นส่วนต่างๆดังนี้

1. การเตรียมสารสกัดชลุ่ง ในชลุ่งได้มาจากหมู่บ้านป่าร่องนก อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก นำใบชลุ่งมาล้างน้ำให้สะอาด เต็กล้านออก ผึ้งให้หมด จัดเรียงใส่ถาด นำไปอบแห้งด้วยตู้อบควบคุมความร้อน (Tray dry) ให้แห้งที่ 50°C นาน 24 ชั่วโมง จากนั้นบดให้ละเอียดด้วยเครื่องปั่น และซับบันทึกน้ำหนัก นำผงใบชลุ่งแช่ด้วยตัวทำละลายคือเอทานอล (95%) โดยใช้อัตราส่วนใบชลุ่ง 200 กรัมต่อตัวทำละลาย 2000 มิลลิลิตร ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นกรองสารละลาย นำสารละลายไปรีดตัวทำละลายด้วยเครื่องรีดแบบหมุน (rotary evaporator) จนแห้ง คำนวณค่าร้อยละของสารสกัด หมายเหตุ
2. การวิเคราะห์หาฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระ ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี DPPH radical scavenging activity assay โดยเตรียมตัวอย่างสารสกัดชลุ่งความเข้มข้นต่างๆเทียบกับเบรียบเทียบกับสารมาตรฐานคือ BHT นำไปวัดค่าดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 515 nm ด้วยเครื่อง microplate reader
3. การวิเคราะห์หาสารประกอบฟีนอลิกรวม (Total phenolic compounds) ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี Folin-Ciocalteu ทดสอบสารสกัดชลุ่งเปรียบเทียบกับสารมาตรฐานคือ gallic acid นำไปวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 765 nm โดยเครื่อง spectrophotometer
4. การวิเคราะห์หาสารประกอบฟลาโวนอยด์ทั้งหมด ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี aluminum chloride colorimetric method ทดสอบสารสกัดชลุ่งเปรียบเทียบกับสารมาตรฐานคือ catechin นำไปวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 510 nm โดยเครื่อง spectrophotometer
5. การพัฒนาสูตรตำรับเจลบำรุงผิวน้า ศึกษาและพัฒนาตำรับเจลบำรุงผิวน้า เริ่มจากหาสูตรที่เหมาะสมโดยดัดแปลงจากสูตรพื้นฐานมาจาก Lubrizol โดยศึกษา 1 ปัจจัย คือ สารให้ความหนืด (Thickener) ได้แก่ Carbopol 940, Aristoflex® AVC, Lecigel และ Sepigel™305 ที่ระดับ 1.05 %w/w ดังตารางที่ 1

6. การประเมินความชอบโดยรวมของตัวรับเจล การทดสอบความชอบโดยรวมโดยใช้วิธี 5 Point Hedonic scale ในอาสาสมัครจำนวน 30 คน โดยหัวขอที่จะประเมินผลิตภัณฑ์จะเกี่ยวข้องกับความสามารถในการซึมเข้าสู่ผิว ความเหนอะหนะ ความหนืดขณะทา ความชุ่มชื้นหลังทา และความชอบโดยรวม

7. ทดสอบความคงตัวของผลิตภัณฑ์ ทดสอบความคงตัวของผลิตภัณฑ์ที่สภาวะอุณหภูมิร้อนสับเย็น (heating/cooling) จำนวน 5 รอบ สลับอุณหภูมิที่ 4 °C และ 45 °C ทุกๆ 24 ชั่วโมง โดย วัดค่าสี และวัดค่า pH และความหนืด ก่อนและหลังการทดสอบ

ตารางที่ 1 ส่วนประกอบของเจลบำรุงผิวน้ำผึ้งสมสารสกัดชิลุ่

ส่วนประกอบของสาร	% w/w	Function
Deionized Water	84.79	Diluent
Disodium EDTA	0.05	Chelating Agent
Thickener*	1.05	Thickener
Glycerin	2.00	Humectant
Propylene glycol	1.00	Humectant
Butylene Glycol	6.00	Humectant
Alcohol	2.00	Solubilizer
Triethanolamine	0.50	Adjust pH
Microcare PHC	0.50	Preservative
Tween20	2.00	Solubilizer
สารสกัดชิลุ่	0.10	Antioxidant
Perfume	0.01	Perfume

* Carbopol 940, Aristoflex® AVC, Lecigel, Sepigel™305

ผลการวิจัย

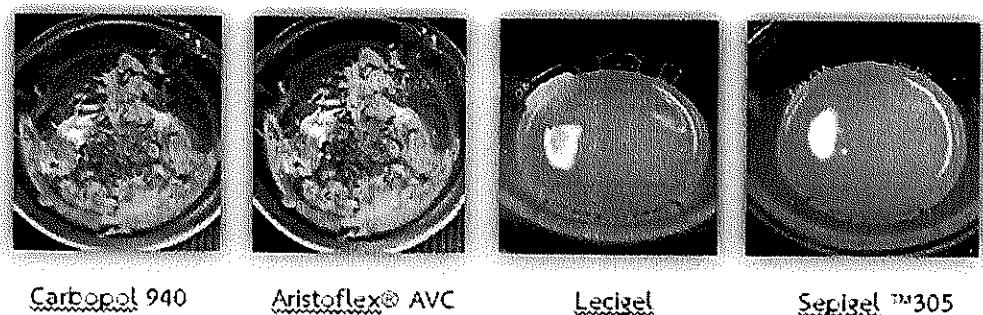
ผลการทดลองลักษณะของสารสกัดชิลุ่พบว่ามีลักษณะข้นหนืด สีของสารสกัดชิลุ่เป็นสีเขียวเข้ม จะได้ปริมาณสารสกัด 2.675% ค่าต้านอนุมูลอิสระ ปริมาณสารประกอบฟีโนลิกสารประกอบฟลาโวนอยด์แสดงตั้งตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีโนลิกสารประกอบฟลาโวนอยด์ของสารสกัด

ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ	สารประกอบฟีโนลิก	สารประกอบฟลาโวนอยด์
BHT g/g สารสกัด	GAE mg/g ในสารสกัด	CE mg/g ในสารสกัด
0.208 ± 0.006	48.308 ± 0.014	1.791 ± 0.002

GAE; gallic acid equivalent CE; catechin equivalent

จากการศึกษาสารให้ความหนืดทั้ง 4 ชนิด คือ Carbopol 940, Aristoflex® AVC, Lecigel และ Sepigel™305 ที่ระดับ 1.05 % ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกคือ ต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีเนื้อใส ข้นหนืด จึงได้คัดเลือกผลิตภัณฑ์จาก Carbopol 940, Aristoflex® AVC ให้อาสาสมัครประเมินความชอบโดยรวมด้วยวิธีการให้คะแนนความชอบ

ภาพที่ 1 ลักษณะของผลิตภัณฑ์เจลบำรุงผิวน้ำจากการให้ความหนืดแต่ละชนิด

จากการประเมินความชอบโดยรวมด้วยวิธีการให้คะแนนความชอบ ของการเลือกสูตรสำหรับเจลบำรุงผิวน้ำทั้ง 2 สูตร พบว่าลักษณะต่างๆของทั้ง 2 สูตร ไม่แตกต่างกัน จึงได้เลือกลักษณะความชอบรวมของทั้ง 2 สูตร พบว่า Carbopol 940 มีคะแนนความชอบรวมอยู่ที่ 2.80 ± 0.84 ซึ่งน้อยกว่า Aristoflex® AVC มีคะแนนความชอบรวมอยู่ที่ 3.70 ± 0.98 ตั้ง ตารางที่ 3 และผลของการศึกษาความคงตัวของผลิตภัณฑ์ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงผลประเมินความชอบโดยรวม ด้วยวิธีการให้คะแนนความชอบ

ลักษณะ	สารให้ความหนืด	
	Carbopol 940	Aristoflex® AVC
ความหนืดขณะทา กร	2.80 ± 0.48	2.80 ± 0.66
การซึมเข้าสู่ผิว	2.96 ± 0.55	3.76 ± 0.72
ความซึมซึ้งหลังทา	3.06 ± 0.58	3.76 ± 0.85
ความเหนอะหนะ กร	2.80 ± 0.55	2.96 ± 0.80
ความชอบรวม	2.80 ± 0.84	3.70 ± 0.98

กร หมายถึง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($p>0.05$)

ตารางที่ 4 แสดงผลความคงตัวของเจลบำรุงผิวน้ำผสมสารสกัดชีวะ ก่อนและหลัง heating cooling

	อุณหภูมิห้อง (Day 0)	อุณหภูมิห้อง (Day 10)	ก่อน heating cooling	หลัง heating cooling
pH	6.0	6.0	6.0	6.0
ค่า L*	15.53 ± 0.45	17.48 ± 1.85	15.60 ± 0.41	17.34 ± 0.72
ค่า a*	1.36 ± 0.08	0.70 ± 0.39	1.41 ± 0.11	0.58 ± 0.22
ค่า b*	4.02 ± 0.24	0.68 ± 1.60	4.02 ± 0.25	-1.46 ± 0.31
ค่าความหนืด (cp)	3,894.22	3,776.33	3,899	4,036.33

อภิปรายผล

ในการคัดเลือกสารให้ความหนืดในผลิตภัณฑ์เจลบำรุงผิวน้ำนั้นซึ่งเป็นสารกลุ่มโพลีเมอร์ ที่มีคุณสมบัติที่แตกต่างกันในด้านขนาดโมเลกุล ความหนืด ความใส และความยางหยุ่นในการเตรียม ซึ่งผลการทดลองพบมีสารให้ความหนืดที่ให้เนื้อผลิตภัณฑ์ใสคือ Carbopol 940 และ Aristoflex® AVC และเมื่อนำผลิตภัณฑ์จากทั้งสองสูตรมาใส่สารสกัดชีวะแล้วนำไป

มีกลิ่นที่ดีกว่า เมื่อทดสอบความคงตัวพบว่าผลิตภัณฑ์มีความคงตัวดีในด้าน pH ที่คงเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อผ่าน สภาพเร่ง และความหนืดคงเดิม ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า Aristoflex® AVC เป็นสาร thickener ที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์เจล แต่สีของ ผลิตภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือมีค่า L*มากขึ้นหมายถึงสีมีความสว่างมากขึ้น และค่า a* และ b* มีค่าลดลงซึ่ง หมายถึงสีของสารสกัดขรุ่มมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป ดังนั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากสารสกัดขรุ่มอาจมีการแต่งสีของ ผลิตภัณฑ์ให้ดูน่าใช้งานขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการสกัดสารจากใบขรุ่ม พบว่าใบขรุ่มได้ปริมาณสารสกัดเยอะ มีปริมาณสารประกอบพื้น柢ิก ปริมาณสารประกอบพลาโนโนยด์และฤทธิ์การต้านทานอนุมูลอิสระดี มีศักยภาพในการนำมาเป็นส่วนผสมของเจลบำรุงผิวน้ำ ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีความคงตัวในด้านของค่าความเป็นกรดค้าง ค่าความหนืด แต่สีของผลิตภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป

กิจกรรมประภาค

ขอขอบพระคุณสาขาวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร เจ้าหน้าที่คณะกรรมการโภชนาชีการเกษตรและอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่ได้รับความสละเวลากับในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ในการทดลองและเอื้อเพื่อสถานที่ ในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2559). ฐานข้อมูลสมุนไพรไทย. 12 สิงหาคม 2559. <http://www.pharmacy.mahidol.ac.th/medplantdatabase>.
- นันทร พนิช เศษ วัลลดา วนันธุ์จินดา บุญสม วรรณาเวรกุล และ พรรษณ พิเดช. (1989). การศึกษาฤทธิ์ขับปัสสาวะ ของขรุ่ม. วารสารเภสัชวิทยา. 11(1) : 1.
- นันทร บุณยะประภัศร และ อรุณุช โชคชัยเจริญพร. (2539). สมุนไพรเมืองบ้าน (1). กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชน จำกัด.
- เพ็ญโภณ พึงวิชา รุ่งรวี เต็มศิริกษ์กุล และ สุจิตรา ทองประดิษฐ์โชค. (1999). ฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือดของสารสกัด รากขรุ่ม. วารสารสมุนไพร. 6(2) : 18-22.
- Sen, T., Nag, AK. (1991) Antiinflammatory evaluation of a *Pluchea indica* root Extract. *Ethnopharmacology*. 33(1-2) : 135-141.
- Taketo, U., Toshio, M., Akira, U., Khan, U. (1991) Terpene and lignan glycosides from *Pluchea indica*. *Phytochemistry*. 30(2) : 655-657.